

13-7-1994

PUBLIC LIBRARY  
JAFFNA  
NALLUR BRANCH LIBRARY

News and Articles in  
Tamil and English  
Please send them to:

**THE EDITOR:**  
The Morning Star,  
Diocesan Office,  
Vaddukoddai,

# THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka,  
under No. Q / T / 104 / News / 89  
Established: 1841: A Christian weekly: Published Every Friday  
**Vol:- 155 Jaffna, Friday 08. July 1994 No: 15**  
Righteousness Exalteth a nation but sin is a reproach to any people

Subscription  
Island: Rs, 100/-  
For Advertisements  
Apply to:  
**THE MANAGER**  
'The Morning Star'  
Diocesan Office  
Vaddukoddai,

## Art and Jaffna

Dr. Robert G. Porter

In my current Guidelines from the Bible Reading Fellowship of England, Gordon Wakefield author of a book on the Fourth Gospel, *The Liturgy of St. John*, meditates on Judas's disgust at Mary's waste of money when she anoints Jesus' feet with pure oil of nard. Wakefield writes that "the question of extravagance in devotion is always timely. Should the Church spend resources in art and music and things of beauty in a starving world?"

He tells us that American novelist John Updike, a member of the United Church of Christ and a Pulitzer Prize winner, submitted to the General Assembly of the World Council of Churches in Uppsala, Sweden in 1968, "that the Church must always be what the world is not and where life is poverty-stricken and depressing, there needs to be some colour and splendour in church; austerity belongs with affluence." (!) When we ponder it, we can say with Wakefield, yes! "there should also be an extravagance in discipleship. He cites" a hymn of the German pietist Paul Gerhardt, who grew up during the devastation of the Thirty Years' War: "Too much to thee I cannot give/Too much I cannot do for thee."

It is in this context that I would commend members of the English Forum of the University of Jaffna for mounting the best art exhibition I have seen in Jaffna: a retrospective of the work of Mr. A. Mark, held the weekend of June 25/26 at Stanley College, where there is an adequate exhibition hall. Mark and his students use Christian motifs as well as Hindu ones and contemporary themes. Following Mark's development from the dark, smoky self-portraits of the 1950's, we can see his progress through various styles up to the marvelous paintings of figures that seem to grow out of the background landscapes--they cleverly seem to emerge from the magazine pages he has used as background and as material on which to paint.

In these "photo-montage" works one can see the love of humanity that underlies the inspiration for his painting, as he himself states it. This love is further reflected in his

talented ink drawings, beautifully round in line, expressing both volume and movement. These figures express eloquently the suffering of the Jaffna population, the refugee, the bombed out. I am mindful of the Berlin physicians' wife, Kathie Kollwitz, who expressed these same things so well at the beginning of this century, or of Ernst Barlach who was banned by the Nazis and whose work was either sold off or destroyed.

In the German University town of Marburg, where I taught for four years, a Barlach cross in the St. Elisabeth church (Protestant) disappeared during this time of book and art burning; it reappeared directly after the war ended carefully and anonymously preserved by a lover of that beautifully wrought symbol of Christ.

Mark has several evocative scenes of Christ turning the water into wine, or reacting to the woman who touched his robe. Another, later work, done in the traditional Tamil art style, depicts Mary wiping Jesus feet--really resting her head on them, in a very moving gesture of love and trust and devotion.

(Continued next issue)

### EVANGELISTIC FESTIVAL

J. D. C. S. I. observed Evangelistic Week from 12.6.1994 to 18.6.1994. Each day special functions were held area wise at the following places. All churches presented dramas of 15 minutes duration. Special talks were also given by members of the Evangelistic Committee.

1. Atchuvely Circuit Atchuvely
2. Chavakaachcheri Circuit Chavakaachcheri
3. Uduvil Circuit Sathiapuram
4. Manipay Circuit Sandilipay
5. Vaddukoddai Circuit Moolai

On 2nd July 1994 the Evangelistic Festival was held at Christa Seva Ashram, Chunnakam from 8.30 a.m to 4.30 p.m. The function started with a worship service in the Ashram Chapel. The service was conducted by Rev. S. Milton and the

(Continued on page 4)

### AN APPRECIATION Mr. T. S. Oppenheim

Mr. T. S. Oppenheim who was on the staff of Jaffna College from 1936 to 1938 passed away on 10th April at Illinois U. S. A. at the age of 83. He had become increasingly disabled in recent years from a Parkinson's disease and was handicapped by visual glaucoma but the immediate cause of his death was a urinary infection. During the last few months he was wearing a beard for the first time in his life as he could not lift his right arm high enough to shave owing to a fall on their icy driveway.

While at Jaffna College he taught English in the IVth Form and Pre-Matriculation classes. He was the Scouts Master and took the scouts to several camps. He was basketball coach and during his time many students took to that game. He was also Warden of the Inter-Hostel which was housed in the present quarters of the Vaddukoddai Parish Priest and occupied the front room living along with the hostellers. He was very active and moved among the students freely. He was so popular that some of his students kept in touch with him till his death - a period of 56 years. One devoted alumnus has donated two prizes in his memory - one for the best student in Year 12 and the other for the best student in Year 13. In the U. S. A. he was a highly respected principal of a primary school in the State of Illinois.

He enjoyed Ceylon curries and had with him an Indian Cookery Book and his wife prepared many Indian dishes. He preferred our curry powder to what was available in Indian stalls in U.S.A. and one of his students used to send packets of curry powder occasionally from Sri Lanka.

In February 1977 he visited Sri Lanka after a lapse of 49 years with his wife Helen thus fulfilling a long desire of his. He went all over the Island and spent a few days at Vaddukoddai reviving old memories. At that time part of Jaffna

(Continued on page 4)

## Thinking

WHAT makes a man different from other animals is his ability to think

It has been pointed out that one of the prime purposes of education is to stimulate the

student's thinking. With knowledge highly departmentalized, this function of education is often overlooked or slighted. The result is that the student's mind becomes a receptacle of knowledge--raw and undigested.

Lectures and reading and more reading make him a stuffed puppet of facts and figures. His mind becomes wooden. Faced with a difficult or unusual situation, he is at a total loss, not knowing what to think and far less what to do.

An evidence of the neglect of developing the student's faculty of thinking in universities and colleges today is the reports, term papers and theses turned out by the erudite scholars which are often stuffed with facts, statistics and quotations but little original thought.

"Every college professor, if he is worth his salt and has any pepper, realizes that job is more than just filling his students with facts and emptying them on examination day. He knows that his most important duty is to kindle thinking--the kind that keeps right on after graduation," says an article in

(Continued on page 4)

## IN MEMORIAM



In Affectionate  
Memory of

**ESTHER  
P. THAMBIRATNAM  
NEE KATHIRAVELU**

Born: 8th May 1913

Called to Rest:  
5th July 1992

Not Lost But Gone  
Before, We Shall Meet  
on the Beautiful Shore

Fondly Remembered  
by Her

Husband, Children &  
Grand Children

Colombo, Australia  
& Canada.



# தமிழுக்கு அணிசெய்யும் புது விவிலியம்

# தமிழர் பண்பாட்டு மரபுகளும் கிறிஸ்தவமும்

விவிலியச் சங்கங்களின் இணையமும் (United Bible Societies) கத்தோலிக்கத் திருச்சபையும் இணைந்து 1968 இல் Guiding principles for Interconfessional cooperation for translating the Bible என்பதும் ஒர் கையெழுத்துப் பொதுவிவிலியத்திற்கான அவசியமான திட்டங்களை திட்டமிட்டனர். இதில் கவனிக்கப்பட்ட முக்கிய அம்சங்கள்.

- 01) Common texts பொதுப்பாடங்கள்
- 02) Canon திருமுறை நூற்கள்
- 03) Annotations குறிப்புகள்
- 04) Proper names ஆள், இடப்பெயர்கள்
- 05) Style of language மொழி நடை
- 06) Cooperation ஒத்துழைப்பு
- 07) Organizational structure நிர்வாக அமைப்பு
- 08) Copyright பதிப்புரிமை
- 09) Imprimatur (அச்சிடுவதற்குரிய) இசைவுரிமை

இதனடிப்படையில், தமிழில் பொது விவிலியம் ஒன்றை ஆக்க, பேராயர் அருள்பார (சென்னை), பேராயர் நியூபிகின் (சென்னை) ஆகியோர் செயல்பட ஆரம்பித்தனர். இவர்கள் தலைமையில் கத்தோலிக்க சபை பிரிவுமும், புரட்டஸ்தாந்து சபையினருமாக 30 ற்கு மேற்பட்டவர்கள் கூடினர்.

வேதாகமத்தின் முதல் மூலங்களான எபிரேய, கிரேக்க, அரேமேய மூலங்களிலிருந்தே மொழிப்பெயர்ப்பு நடைபெற்றது. புதுவிவிலிய மொழிப்பெயர்ப்பினது நடையானது, 10 ம் வகுப்பு மாணவரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் இவகு நடைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

'மொழி நடையியல்' என்பது இன்று ஒர் தனித்துவையாகவே வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. நடை என்றால் என்ன எனும் வினாவிற்கு,

- ★ எண்ணம் ௦௧ கருத்து என்னும் சருவினைச் சுற்றி அமைந்தள்ள ஒரு கூடு
- ★ ஒரு படைப்பாளியின் ௦௧ படைப்பிலக்கியத்தில் காணப்படும் தனிமைக் கூறுகளின் ஒட்டுமொத்தம்
- ★ மொழியின் இயல்பான கட்டமைப்பிலிருந்து மாறுபட்ட பிறழ்ச்சிகள்

என பல்வாறு வரைவிலக்கணம் கூற முற்படினும், அவை பூரணமாணவயாகாது. பொது விவிலியத் தமிழ் நடையானது கொண்டுள்ள தனித்தன்மைகள் யாதெனில்,

- 01) கிரேக்க மூலக்கருத்து பிறாமல், தமிழ் மரபிற்சுற்றப் பெயர்த்தல்.
- 02) உரைநடைப் பகுதிகளை உரைநடையாகவும், கவிதைப்பாணி வாசகங்களை கவிதை நடையாகவும் இயன்றவரை அமைதல்.
- 03) பொருத்தமான எளிய, நல்ல, பெருமழக்கான தமிழ்ச் சொல்வடிவங்களை எடுத்தாளல்.
- 04) இலக்கண மரபு பிறழாமல், உரைநடையின் செழுமை, வாக்கிய அமைப்பின் சீர்மை ஆகிய நோக்கில் சொற்றொடர்களை உருவாக்கல்.
- 05) ஏற்ற பொருளுக்கு ஏற்ற சொல்லை பொருள்நுட்பமறிந்து கையாளுதல்.
- 06) குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களில் மட்டும் வழக்கிலுள்ள சொற்களை தவிர்த்து, பொதுச்சொல் வழக்காறுகள் பயன்படுத்தப்படல். யாழ்ப்பாண வழக்குகள் குறித்து எவ்வித அக்கறையை மொழிப்பெயர்ப்புக்குமுன்னர் கொண்டிருந்தனர் என்ற கேள்வி உண்டு. இது குறித்து கத்தோலிக்க திருச்சபையின் யாழ்ப்பாண ஆயர் தியோகுப்பிள்ளை ஆண்டகை அவர்கள் தமது விசனத்தையும் தெரிவித்துள்ளார். (பாதுகாவலன், பத்திரிகையில் வெளியானது) எனினும் வின்கிலோவின் தமிழ்-ஆங்கில அகராதி, கரியாவின் தற்காலத் தமிழகராதி என்பவற்றை குழுவினர் பயன்படுத்தியிருப்பதால், யாழ்ப்பாண வழக்குகள் குறித்து தகவல்களைக் பெற்றிருக்கக்கூடும்.)
- 07) நீண்ட வாக்கியங்கள் கடினமான தொடர்கள் இலகுவாக்கப்பட்டுள்ளன.
- 08) நூற்றுக்கணக்கான புதிய சொற்களை உருவாக்கி தமிழுக்கு வழங்கியுள்ளனர். உதாரணம்:- காவல்கிடங்கு, தொழுக்க பேடு உடன்படிக்கை உறவு.
- 09) ஆண், பெண் சமத்துவ நோக்கு நடை விவிலியத்தின் பிறப்பிடமான யூதசமுதாயம், அன்று ஏனைய சமூகங்களைப்போலவே, ஆண் ஆதிக்க சமுதாயமாக இருந்தது. இதனால் இருபாலருக்கும் கூறப்பட்டவைகளில் அநேகமானவை, ஆண் மேலேற்றிக் கூறப்பட்டன. இது பொதுத்திருமறையில் இருபாலருக்கும் பொருந்தும் விதம் (Inclusive language) மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

உதாரணம்:- ஒருவனுக்கு -> ஒருவருக்கு உன் சகோதரனுக்கு -> உங்கள் சகோதர, சகோதரிகளுள் ஒருவருக்கு... (மத்: 5: 23) மரியாதைப் பண்பை தமிழ்மொழிக்குரிய சிறந்த பண்புகளில் ஒன்று இலக்கியங்களில் பெண்களிற்கு 'ள்' விசுதி பயன்படுத்தப்பட்டாலும், நடைமுறையில் இன்று அவ்வாறில்லை காட்டாக, ஆசிரியை வந்தாள் என்று குறிப்பிடாது, ஆசிரியை வந்தார் என்றே குறிப்பிடுவோம்.

(3-ம் பக்கம் பார்க்க)

சிறந்த வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக அமைகின்ற உள்ளப் பாங்கின் வெளிப்பாட்டையே பண்பாடு என்கின்றோம். இதை இன்னொரு வகையில் கூறினால் கல்வி, சூழ்நிலை முதலியவற்றால் மாறிநிற்கும் மக்கள் கூட்டத்தின் நிலையில் ஒவ்வொருவரும் அப்போது ஒப்புப் பெறு உள்ளூர்வு நிலையும் அதன் விளக்கமும் பண்பாடு என்று அறிவர். தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் குறிப்பிடுகின்றார்

திருமதி ஆர். இருதயநாதன்  
B. A. Dip.in.Ed.

(பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர் சண்டிலிப்பாய்)

ஒரு மனித குழுவும் கற்றறிந்த கொண்டவற்றினதும் அது குறியீடுகளாக கொண்டவற்றினதும் தொகுதிதான் பண்பாடு. அது மொழிவழக்கு, பாரம்பரியம் என்பவற்றை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். இந்த மொழியானது ஒரு பண்பாட்டினுடைய வெளிப்பாடாகவும், பண்பாட்டுக்கு வேண்டிய திபத்தனையாகவும், அந்தப்பண்பாட்டைப் பதிவு செய்வதாகவும் அமையும் என்று கூறுவார்கள். தமிழின் நீண்டகால வரலாற்றில் தமிழை ஒரு மொழிப்பண்பாடாகவே கொள்கின்ற ஒரு நிலைப்பாடு வளர்ந்து வந்துள்ளது என பேராசிரியர் எ. சிவதம்பி குறிப்பிடுகின்றார்.

(கிறிஸ்தவ சமய சமூக ஆய்வுமன்றத்தினால் கடந்த 25-06-94 இல் நுத்தப்பட்ட கருத்தரங்கில் வழக்கிய கருத்துவாயின் சுருக்கம்)

இந்த நிலையில், தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும் கிறிஸ்தவத்துக்கும் உள்ள தொடர்பை நாம் நோக்கிும் போது, கிறிஸ்தவத்தைப் பரப்பு வதற்காக வந்தவர்கள், இருவருடைய மனதில் தெய்வீக உணர்வு நிலையினைப் பதிக்க மொழியைப் பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. இலங்கைக்கு மதம் பரப்பப்பிரவேசித்த போத்துக்கேயப்பாதிரிமார்கள் (1505-1658) கட்டு வணக்கத்திலே நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருந்தமை காரணமாக கிறிஸ்தவத்தில் வத்தினைப் பின்பற்றுகின்ற மரபு இருந்தபோதிலும் மக்களின் மொழியிலேயே பிரார்த்தனைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று தமிழகக் கற்க முன் வந்தனர்.

சமுத்தில் முதல் முதலாக தமிழைக் கற்றுத் தேர்ச்சி அடைந்த கத்தோலிக்க குரவர், வண.கென்ரிக் சென்றிக்கு ஆகும். (1520-1600) இவர் 1561-1564) வரை மன்னாரில் சமயம் போதித்தார். இவரின் தமிழறிவிற் திறமை கூடுதலானபடியால் 1566 இல் தமிழகத்தில் புண்ணக்காயல் எனனும் இடத்தில் தமிழ் சர்வ கலாசாலைக்குத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார் போத்துக்கேயர் காலத்தில் 1505-1655 இல் கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவின ஒரு யாழ்ப்பாணத்துப் பிராமணர் கிறிஸ்தவ நாத்திர வாழ்வின் வரலாற்றைச் செய்யுளில் எழுதிவைத்ததைப் பட்டேயஸ் பாரதி யார் (1658) நூலில் இருந்து அறியலாம். இங்கு பார்க்கையில்

எவ்வாறு தமிழ் மொழிப்பாட்டுடன் கிறிஸ்தவம் பிரிக்கப்படாத வகையில் சென்றி என்பதை காணலாம். கிறிஸ்தவ சமயக் கருவானது எக்ஸாஸ்தாந்திற்கும் எக்ஸாஸ்தாந்திற்கும் ஏற்ப வாழ்வியல் அறநெறிகளின் வேறுபாடுகளுடனும் தன்னை இணைக்கும் சக்தி கொண்டதாக இருந்ததனாற்றால் உலகனாயிய மதப்பரம்பல் ஏற்பட்டது என்பது புலன்.

தமிழ்ப்பண்பாடும் கிறிஸ்தவமும் என்பது பரந்த விரிந்தவொரு நிலைப்பாடாகும் கிறிஸ்தவ சமயத்திற்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும் இடையில் இதுவரை இயங்கி வந்த நெருக்கத்தையும், இனிமேல் இந் நெருக்கமானது கருத்துள்ள வகையில் இயங்க வேண்டிய தொடர்பையும் பற்றி சித்திப்பது எம் ஒவ்வொருவரதும் முக்கிய கடப்பாடாகும்.

சமயம்-பண்பாடு என்பவை பற்றி சிந்தனைகளைத் தர்க்க ரீதியாகவும் விஞ்ஞானரீதியாகவும் ஆராயாது அயலவருடன் ஒரு அப்புறவைப் பேணுகிற-கொண்டும் கொடுத்தும் வளருகின்ற- தன்மையாக அமைதல் அத்தியவசியமானதாகும். கத்தோலிக்கமானது, அது வளர்ந்து வந்த இடத்தில் பண்பாடுகளை உள்ளடக்கியதாகக் காணப்படுகின்றது.

டை அயலாந்தில் சமயமானது மனிதக் கொள்கைகளுக்குக் காரணமாகவதும், கிட்டிரின் தூய ஆரிய இனம் என்ற கொள்கை எண்ணற்ற யூத இனக்கொலைகளுக்குக் காரணமாகியதும், மனித குலம் வெட்கித தலைகுளிய வேண்டிய சமய-பண்பாட்டுத் தொடர்புகளாகும். கிறிஸ்துவின் வாழ்வில் அவரது இனப்பண்பாடுகள், மரபுகள் பின்பற்றப்பட்டு வந்தமையை விவிலியத்தின் பல பகுதிகள் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. சமயமானது மனித உறவுகளை வலுப்படுத்தி மனித மாண்பினை வளர்த்ததெடுக்கும் கருவியாக அமைய வேண்டும். இவ்விரண்டையும் சரியானமுறையில், நம் நாட்டுக்குள் பிரவேசித்த பாதிரிமார்கள் கைக்கொண்டார்கள். ஒரு மானிட சமுதாயத்திற்கு, அதன் வளர்ச்சிக்கு ஊறுவிளைவிக்காத எந்தவொரு சிறப்பான அம்சத்தையும் சமயத்திற்கு எதிரான தெனக் கொள்ள முடியாது.

இத்தாலி தேசத்தைச் சேர்ந்த றொபேட்-டி, றொபீலி என்னும் தத்துவப் போதக கலாசிகன் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து, உயர்கூல இந்துக்களை கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு திருப்ப வேண்டும் என்பதற்காக, தாம் ஒரு இந்துத் துறவிக் கொலம் தரித்து, புலால் உணவை நீக்கி சைவ உணவை ஒரு வேளை உண்டு நெற்றியில் சந்தனம் அணிந்து மார்பில் பூணூல் தரித்தார் அப்பூணூல் ஐந்து புரியாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் மூலம் புரிசள்-பிதா குமாரன், தூய ஆவியைக் குறிப்பதாலும் அதில் இரண்டு புரிகள் கிறிஸ்துவின் உடலையும் உயிரை (3-ம் பக்கம் பார்க்க)



தாரகை ஓர்

மனிதனின் பேச்சுக்கள், அவரின் எண்ணங்களையும் மீஞ்சி விடுகின்றன.



ஆதின காரியாலயம், வட்டுக்கோட்டை

Estd. 1841

மலர்: 155

08-07-1994

இதழ்: 15

## தமிழ் மக்களின் பேரிழப்பு

இலங்கைத் தமிழினத்தின் தலைசிறந்த கல்விமான்களில் ஒருவரும் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் துணைவேந்தருமான பேராசிரியர் அ. துரைராசா அவர்களின் மரணச்செய்தி கேட்டு யாழ் கிறிஸ்தவ சாகியமே ஆற்றொணராத துயரில் ஆழ்ந்தது.

அமரர் துரைராசா அவர்கள் தன்னவங்கருதாத ஓர் உத்தமர் குறைவான வார்த்தைகள் நிறைவான உறதி மாறாத பொறுமை குறையாத கருணை ஆகிய நற்பண்புகள் நிறைந்தவர். தன் அன்பாலும் பண்பாலும் கல்விமான்கள், மாணவர்கள்மட்டுமன்றி தமிழின மக்கள் அனைவரையும் கவர்ந்த மா மனிதர் இவர்.

இவர் உலகம் போற்றும் கல்விமானாக இருந்தும் அன்னாரின் எளிமைத் தன்மை அனைவரையும் செயலாற்றத் திறமை அனைவருக்கும் ஒரு முன்மாதிரியாக அமைந்தது. இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் பணிபாற்றிய காலத்தில் பல்வகையான இன்னல்களும் இடர்களும் நிறைந்த காலம். இருந்தும் தன் தனிப்பட்ட அயராத முயற்சியாலும் தன்னலமற்ற சேவையாலும் தூரக்காட்சியின் விச்சுடன் நம்பிக்கை நிறைந்த திடமான மனத்துடன் அயராது சலியாது பல்கலைக்கழகத்தை இயங்க வைத்தார்.

துணைவேந்தர் பதவிக்கு பல சுகபேகங்கள் கிடைக்கக்கூடிய வசதிகள் இருந்தபோதிலும் அவற்றை பயன்படுத்தாது மக்களோடு மக்களாகவும் தானும் நின்று சாதாரண குடிமகன் பெறும் வசதிகளை அனுபவித்து என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே என்ற முதுமொழிக் கிணங்க இறுதிவரை மலர்ந்த முகத்துடன் தொண்டாற்றி வந்த அண்ணல் இவர்.

பல்கலைக் கழக எல்லைகள் மட்டும் தன் பணியை நிறுத்தாது விடுதலைத்தேடும் மண்ணின் விடிவிற்காகவும் உழைத்தார். பொதுப் பணிகளிலும் சமூக வளர்ச்சிப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டு ஆர்வத்துடன் உழைத்து வந்த ஆசான் மாணவ சமுதாயத்திலும் ஆசிரிய உலகிலும் மங்காத நட்சத்திரமாய் ஒளிர்ந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்பது நிச்சயம்.

தமிழ் மக்கள் சொல்லொணாத துன்பங்களை அனுபவித்து வரும் இவ்வேளையில் மக்களின் நலனையும் உணர்வையும் வளர்ச்சியும் தம் மனத்திற் கொண்டு தளராத மனவுறுதியுடன் சமய வேறுபாடின்றி அனைவருடன் ஒருங்கிணைந்து பணியாற்றிய திறனைக்கண்டு கிறிஸ்தவ திருச்சபையும் தமிழ் மக்களுக்கு இறைவன் அளித்த சிறந்த கொடை இவரே நன்றி தேய்ந்த உள்ளத்துடன் பரமனைத்துதித்தது.

இம் மண்ணையும் மக்களையும் மனதார நேசித்து இம்மா மனிதனின் மரணம் தழுவினத்திற்கு ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும் மாளிட வர்க்கத்திற்கு எப்போதாவது மட்டும் கிடைக்கக்கூடிய அருமையான அந்த குறிஞ்சி மலர் உதிர்ந்தது. கல்வித் துறையில் கவங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்ந்த ஞானச்சுடர் அணைந்தது.

தலைசிறந்த செயல் வீரனை இழந்து ஆற்றொணராத துயரில் ஆழ்ந்துள்ள அன்னாரின் அன்பு மனைவி பிள்ளைகள் இனசுற்றத்தார் அனைவருக்கும் எங்கள் இதயம் நெகிழ்ந்த அனுதாபங்களை தெரிவிக்கின்றோம்.

அனைவர் மீதும் அன்பு பொழிந்து வரும் இறைவனின் திருச் சன்னிதானத்தில் இவரின் ஆன்மா சாந்தியடைய வேண்டுமென்றே இறைவனை இறைஞ்சுகிறோம்.

## தமிழுக்கு அணிசெய்யும்

(இரண்டாம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

வழக்கத்திலுள்ள விவிலியத்தில் கடவுளுக்கும், இயேசுவிற்ருமே மரியாதைப் பண்பைபாள்சுப்படுகிறது தீர்க்கர், அப்போஸ்தலர், நோயாளிகள், விவிலியத்தில் நாம் சந்திக்கும் ஒவ்வொருவரும் ஒருமை விசுவியே பெறுகின்றனர். இன்று பணம், படிப்பு, பதவி, செல்வாக்கு, சாதி ஆகிவற்றின் அடிப்படையில் மனிதர் மதிக்கப்படுதல் நம் சமுதாயத்திலுள்ள புற்றுநோயாகும். இது முறையமல்ல, நியாயப்படுத்தக்கூடியதுமல்ல, இது தமிழ் பண்பாட்டிற்கு எதிரான பண்பாக கருதப்படுகின்றது. இதனால் பொதுவிவிலியத்தில் பெண்களிற்ரும் ஆண்களிற்ரும், சிறப்பாக சமுதாயத்தால் மதிப்பற்றோராக கருதப்படுவோர் அனைவருக்கும் மரியாதைப்பன்மை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

வார்த்தைக்கு வார்த்தை மொழிப்பெயர்ப்பதே முறை என்று பலவருடங்களுக்காக நம்பப்பட்டது. ஆனால், வசனத்துக்கு வசனம் மொழிப்பெயர்ப்பது கூட சிலவேளைகளில் முழுக்கருத்தையும் தராது விடுகின்றது. எனவே 'தெளிவு பொருள் மொழிப்பெயர்ப்பு' எனும் (Dyanic equivalence) எனும் தனிவ முறைமூலம் புது விவிலியம் மொழி

## தமிழர் பண்பாட்டு மரபுகளும்

(2-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

முறையை

வீரமாமுனிவர்

யும் குறிப்பன எனவும் அவர் கூறினார். அப்பூணூலில் சிலுவை தொங்க விடப்பட்டிருந்தது. இவரால் பல உயர்கூல இந்துக்களுக்கும் பிராமணர்களும் மதம் மாற்றப்பட்டனர்.

ஆயினும் அவர்கள் சந்தனம் அணிதல், பூணூல் தரித்தல், குடுமி வார்த்தல் முதலியவற்றைக் கைவிடவில்லை. இவரும் இவைகளைக் கைவிடும்படி சொல்லவில்லை. ஆனால் ஏனைய மத போதகர் இவருக்கு எதிராக உரோமாபுரியில் உள்ள போப்பிற்கு முறையிடு செய்தாலும் இது தவறல்ல என்றே போப் தீர்ப்பளித்தார். இஃதிலிருந்து ஓன்றை நாம் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அதாவது கிறிஸ்தவம் என்பது உள்ளார்ந்த, உள்ளீதியான அகநிலையில் வாழப்பட வேண்டுமே தவிர ஒரு வெளிப்பண்பாடானது அதனை மாற்றி விடவோ, ஊறு விளைவிக்கவோ முடியாதென்பதாகும். இச்சம்பவத்தை மயிலை சீனி வேங்கடசாமி அவர்கள் கிறிஸ்தவமும் தமிழும் எனும் நூலில் அழகாகக் கூறுகிறார்.

கொள்ஸ்ரன்ரின் யோசப் பெஸ்கி எனும் வீரமாமுனிவரும் இயேசுவின் சபையில் சேர்ந்து துறவு பூண்டு சமய ஊழியஞ்செய்யத் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தார். இவரும் சமயப் பரப்புதலுக்காகத் தத்துவப் போதக கவாமிகளைப் போல இந்துத்துறவிக்கோலம் பூண்டார். பண்டைக் காலத்தில் ஏசுர ஒரு குற்றெழுத்துக்களும், நெட்டெழுத்துக்களும் ஒரே மாதிரி எழுதப்பட்டன. தொன்று தொட்டு வழங்கி வந்த இந்தப் பழைய

“நீட்டல் கழித்தல் குறின் மெய்க்கிடு புள்ளி” என்பதே அவரின் குத்திரமாகும்.

அதே போலவே குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்து வேறுபாட்டைப் புலப்படுத்த நெட்டெழுத்துக் கொடபை மேலே சுழித்தெழுதும் வழக்கத்தை உண்டாக்கினார். சதுரகராதி என்று தமிழில் முதன் முதல் அகராதி ஒன்றையும் வெளியிட்டார். வீரமாமுனிவர் ஒரு கிறிஸ்தவனாக குறுகிய ஒரு வட்டத்திற்குள் செயற்படாமல், தமிழ் பண்பாடு எனும் பெரிய வட்டத்திற்குள் இறங்கி வந்தார். ஒரு மொழிப் பண்பாட்டிற்கு கிறிஸ்தவம் எத்தகைய பங்களிப்பு செய்ததென்பதை வீரமாமுனிவார் வரலாறு புலப்படுத்துகின்றது.

தமிழர் பண்பாட்டையும் ஒழுக்க நெறிகளையும் உள்ளடக்கிய அரும் பொக்கிஷமான திருக்குறளைக் கிறிஸ்தவத்துடன் ஒன்றிணைத்து ஒப்பு நோக்கிய ம. பாலிலுப்பிள்ளை மா மதி. அவர்கள், “திருக்குறளும் விவிலியமும், என்ற தாமது நூலில் “அசுர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி முதற் றே உலகு” என்று தொடங்கும் திருக்குறள் முதற்பாவைத் திருவெளிப்பாட்டின் வார்த்தைகளான “அசுரமும் நகரமும் நானே” முதலும் இறுதியும், தொடக்கமும் முடிவும் நானே” என்பனவற்றின் மூலம் ஒப்புநோக்கித் தமிழையும் சமயத்தையும் இணைத்துப் பார்த்தமை பாராட்டுக்குரியதொன்றாகும்.

( தொடரும் )

பெயெர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது

‘ஒரு கருத்துப் பகுதியில் உள்ள செய்தியை மற்றொரு மொழியின் மரபுக்கேற்ப வழங்குவதே’ தெளிவுப்பொருள் மொழிப்பெயர்ப்பு எனலாம்.

எடுத்துக்காட்டுக்கள் சில:

(ஐக்கிய திருப்புதல் (பவர்) பொது விவிலியம்)

மத்தேயு 24: 29 (வானத்தின் சத்துவங்கள் அசைக்கப்படும்.)

விண்வெளிக்கோள்கள் அதிரும்.

மாற்கு 9: 49 (எந்தப் பலியும் உப்பினால் உப்பிடப்படுவது போல எந்த மனிதனும் அக்கினியினால் உப்பிடப்படுவான்) சலிம்பொருள் உப்பால் தூய்மையாக்கப்படுவது போல ஒவ்வொருவரும் நெருப்பில் தூய்மையாக்கப்படுவர்.

மாற்கு 9: 50 (உங்களுக்குள்ளே உப்புடையவர்களாயிருங்கள்) நீங்கள் உப்பின் தன்மை கொண்டிருங்கள்.

லூக்கா 1: 34 (நான் புருஷனை அறியேனே?)

நான் கன்னியாயிற்றே?

லூக்கா 13: 1 (பிலாத்து சில கவிலேயருடைய இரத்தத்தை அவர்சுளுடைய பலிகளோடே கலந்திருந்தான்)

கவிலேயர் பலிசெலுத்திக் கொண்டிருந்தபோது பிலாத்து அவர்களைக் கொன்றான்.

யோவான் 1: 14 (அந்த வார்த்தை மாம்சமாகி)

வாக்கு மனிதரானார்.

சொல்லமைப்பு மூலமொழியில் எப்படி இருந்தாலும் மொழிப்பெயர்ப்பில் தமிழ் முறைப்படியே அமையும். ‘அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்’ என்பது நம் பசப்பு. ஆனால் யூத மரபு ‘உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கணம் பண்ணுவாயாக, (லூக் 18: 20) என்கின்றது. இது தமிழ் மரபு சார்ந்த மொழிப்பெயர்ப்பில் ‘தாய், தந்தையை மதி’ என அமைகிறது.

திருமறை நூற்களின் எண்ணிக்கையில் உள்ள சிக்கல் :-

கத்தோலிக்கர் (இணைத்திருமுறை நூற்கள்) (Deutro Canonica Books) என ஒருதம் ஏழு நூற்களை நாம் ‘மறைக்கப்பட்டவை’ என பொருள்படும் Apocryphal Books (தன்பாடி ஆகமங்கள் என அழைக்கின்றோம் புது விவிலியத்தில் படிப்பதில் ஆர்வமுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கென திருமறை நூற்களும் (Canonical Books) சேர்க்கப்படாது தனித்தொகுப்பாக தொகுக்கப்பட்டு பழைய ஏற்பாட்டிற்கும், புதிய ஏற்பாட்டிற்கும் நடுவில் வைக்கப்பட்டு, கத்தோலிக்க பதிப்பில் வெளியிடப்படும்.

இறுதியாய் 30 வருடங்களிற்கு மேலாக, 30ற்கும் மேற்பட்ட இரு பகுதியினரும் இணைந்து ஐபெத்தோடும் ஆனியின் ஆற்றலோடும் செய்த இந்த பொதுவிவிலியம் நற்பலன் தருவதாகும்.

எம். யூட் சதர்ஷன்



# THE MORNING STAR

Diocesan Office, Vaddukoddai

08.07.1994

## EDITORIAL

# REPENTANCE

This year's theme for the J. D. C. S. I. Evangelistic Festival was repent, for the kingdom of heaven is at hand. John the Baptist, throughout his ministry, stressed the need for repentance. Jesus Christ, at the beginning of his ministry, proclaimed Repent, for the Kingdom of Heaven is at hand.

We see an urgency in Jesus' call to repentance. One must repent at once; one cannot postpone it to the following day or the following year.

The Kingdom of heaven is already knocking at the door. It is not a future event to which we look forward but is already in our midst. Further, every one in Jesus' eyes needs repentance. No one can say that there is no need for repentance, nor can any one postpone this issue — It may be too late when he starts repenting.

The word repentance in the biblical sense has many meanings. Firstly repentance means feeling sorry for doing something. During Noah's time God felt sorry for creating mankind. Then he told Samuel that he felt sorry for making Saul King of Israel. In the early history of Israel, people fasted, wore sackcloth, lamented and confessed their sins as an act of repentance.

Repentance also meant turning from purpose. During Moses' time people made a golden calf. God wanted to destroy them, but Moses pleaded and the Lord repented of the evil which he thought to do to his people (Ex 32:14) We must cease to do the wrong things which we are doing at present That is repentance.

Returning to the rightful place is also termed repentance. The rightful place of the second son — was his father's house. This misguided youth went away from his father and soon realized he had made a mistake. And repented, i. e., he went back to his father's house, his rightful place.

Today we find people deceiving others and slandering their friends, such people are called to repent (Jer 9:4,5), Since all souls are God's, any social injustice is an abhorrence to God. The Righteous man is one who does justice to others, who does not lend money at high interest rates, does not oppress others, shares his food with the poor and gives his clothes to the naked (Ezek 18:5f)

John the Baptist insisted that we should show the fruits of repentance. For this we must share our food and clothing with the needy (Mt 3:8f.) Are we involved in social injustice? Let us search ourselves. We are not willing to repent but we try to justify our sinful acts in the name of the Law. God calls such people to repent.

Repentance is always associated with a call. God, through his prophets, called the entire nation to repent, although there were instances where individuals were called to repentance. Today God calls our nation to repent. The whole nation is called to repent and mend its ways—This call is not to a few individuals nor is it to a section of people, but to the entire nation.

Let us therefore repent before it is too late! Repent and make amends right now for the kingdom of Heaven is already working in our midst.

A change of heart is associated with repentance. Saul, who was also called Paul, traced the same path the Christians did — the road from Jerusalem to Damascus, his motive was different. Christians escaping persecution went to Damascus and preached the Good News. But Paul pursued them to bind and bring them back to Jerusalem. The Risen Lord was encountered on the way to Damascus and Paul's heart changed. With a new heart, he went to Damascus. He was even prepared to suffer persecution for the sake of his Lord.

## Evangelistic

(Continued from page 1)

Rev. G. D. Anandarajan preached the sermon on the theme subject 'Repent, for the kingdom of Heaven is at hand.' After the service, a public function was held where Mrs. C. Pathmapalan of St. James Church, Nallur, Mr. Ben Gunaratnam of the St. Peter's Church, Jaffna, and Mrs. K. Bavasingam of Uduvil Church spoke on repentance from different viewpoints. The Rev. D. S. Thiagarajah presided at this meeting.

Lunch was provided for all people. Afternoon functions started with a public meeting presided over by the Rev. V. N. Tharmakulasingam. The Rev. A. A. Paul addressed. The Rev. A. V. Jesuthasan proposed the vote of thanks.

The public meeting was followed by a variety entertainment where the following Churches staged dramas: (1) Navaly (2) City Mission (3) Udupiddy (4) Chavakachcheri (5) Sathiapuram and (6) Alaveddy.

## Mr. T. S. Oppenheim

(Continued from page 1)

College was taken over by the Government to form a part of the new University of Jaffna. That portion was barricaded by a barbed wire fence and guarded by Security Officers of the University. The Principal's bungalow was inside the fence and Mr. Oppenheim who wished to see the front room on the western side of the bungalow which he occupied in 1936-37, felt very sad and disappointed that he could not have access to his old room. At Colombo Y. M. C. A he hosted a Tea Party where he met several of his old students. The Executive Committee of the Colombo Branch of the Alumni Association entertained him at a Lunch at the Y. W. C. A., Union Place, Colombo 2 on the day he left for the U. S. A.

He has left behind his wife Helen and two sons both of whom are married and live in Illinois close to their mother's residence. Helen retired as a Music Teacher and now takes part in musical activities in the Church and at the community level. She has leukaemia for which she gets occasional blood transfusion. She hopes to continue to live alone in her husband's home as long as possible.

May his soul rest in peace.

M. A. VELUPPILLAI

His student

## Thinking

(Continued from page 1)

Whatever Things published by Stetson University.

This is rightly said. Let education be a torch to kindle thinking and, of course, clear and logical thinking at that.

Education is the drawing out of the literal meaning of the word of all that is good in the mind, the heart and the soul.

(An old paper cutting)

## Books of Books

(Last week continuation)

The Bible still had to be copied by hand. Later George Foxe was to say Some gave five marks (equal to about forty Pounds in modern money) some more or less for a book. Some gave a load of hay for a few chapters of St. James or St. Paul in English. Again remember the price at which we can buy the word of God.

When the Great Bible was published in 1540 Bishop Bonner placed the six copies in convenient places in St. Paul's Cathedral: and such was the eagerness to read them, and to hear them aloud that services were rendered impossible and the traffic disrupted and the crowds so great that Bonner had to threaten to take the Bibles away if the eager disorder did not cease.

What a difference today! I have heard the production manager of the British and Foreign Bible Society quote with gusto four lines of doggerel which were current when the Bible was even cheaper than it is today:

Holy Bible, Book Divine,  
Leather-bound at one and nine.

Satan trembles when he sees  
Bible sold as cheap as these!

When George Foxe had spoken of the eagerness of the peoples to read Wycliffe Bible and of their sacrifices to pay for one he went on, to see their travail, their earnest seeking, their burning Zeal their readings, their watchings, their sweet assemblies... may make us now in these days of free profession to blush for shame. It was 1563 when Foxe wrote that, and if it was true for him, it is still true today.

Professor James S. Stewart has pleaded for the might of the Bible to be unleashed throughout the land. When there are Bibles like [the Fontana Revised Version] available for all, we are left without excuse.